

[Knud Kristensen.]

lem Hr. Mads Larsen i Anledning af hans Udtalelser dels i Dag og dels forleden, da han omtalte dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem omtalte for det første Skovenes Vurdering, og han nævnte, at den Vurdering, som skulde gælde fra 1. Januar 1927, var foretaget af de lokale Vurderingsmyndigheder med Bistand af Statens sagkyndige, og mente derfor, at det kunde ikke være rigtigt, naar der nu fra Over-Skyldraadets Side var gjort et Arbejde, der gik ud paa at nedsætte Vurderingen af de Skove, som var vurderet paa den Maade. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at selv om det fandt Sted, før jeg blev Medlem af Raadet, er det mig bekendt, at Grundene dertil var, at fra det Tidspunkt, da denne Vurdering har fundet Sted, og til det Tidspunkt, hvorfra den skulde gælde, nemlig 1. Januar 1927, var der indtruffet et meget stort Prisfald dels paa Brændsel, men da navnlig paa Gavntømmer fra vore Skove, saadan at paa det Tidspunkt, da Vurderingen skulde gælde, var det økonomiske Niveau lavere, end den Gang Vurderingen fandt Sted. Det var Begrundelsen for denne Nedsættelse. Jeg synes ogsaa, det lyder ret sandsynligt, da vi jo ved, at det var omtrent ved dette Tidspunkt, det store Prisfald kom paa de Effekter, der skulde sælges fra vore Skove, og dette Prisfald kunde derfor influere ret stærkt paa de Priser, disse Skove kunde antages at staa i. Det ærede Medlem nævnte nu i Dag en Skov, som var solgt til en Pris, saa vidt jeg forstod ham, langt over, i hvert Fald en Del over, den Vurderingssum, den var sat til. Nu har jeg ikke Kendskab til dette Skovdistrikt; i det hele taget maa jeg sige, at vi i Over-Skyldraadet har delt Arbejdet mellem forskellige Udvalg, Byudvalget, Landudvalget og Skovudvalget. Jeg er ikke Medlem af det sidste Udvalg og er selvfølgelig derfor ikke saa godt inde i Enkeltheder paa dette Omraade. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at man kan nu ikke kritisere en Vurdering, fordi man kan fremdrage enkelte Tilfælde. Det ærede Medlem har jo oplyst, at han selv har været Medlem af Over-Skyldraadet; han ved formentlig derfor, at naar man skal benytte statistisk Materiale — og heraf foreligger der noget for alle Grupper af Ejendomme —, saa er det almindeligt, at man ikke tillægger de enkelte Salg nogen videre statistisk Betydning, fordi Tilfældigheder her kan spille ind. Naar dette derfor i al Almindelighed er rigtigt, kan man hel-

ler ikke med nogen Virkning kritisere en almindelig Vurdering ud fra enkelte Eksempler; det er alt for spinkelt et Grundlag at bygge paa.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa i Dag, at de lokale Vurderingsmyndigheder var meget misfornøjede med Over-Skyldraadets Virksomhed. Det ærede Medlem fremførte vistnok Eksempler paa, hvordan Over-Skyldraadet ikke tog nogen med paa Raad, naar det var ude at vurdere, og jeg syntes, det ærede Medlem nævnte et Eksempel her fra Sjælland. Han sagde, at man ikke en Gang turde lade nogen komme til Stede og udtale sig om de Ting, som Over-Skyldraadet var ude at se paa. Det forbavser mig, jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem her sigter til. Men hvis det er rigtigt, er det en ren Undtagelse. Jeg vil sige, at i alle Tilfælde, hvor jeg har været med ude at besigtige for at ansætte Ejendomme paa Grund af Klager, har vi uden Undtagelse været ledsaget enten af en Repræsentant for Vurderingsraadet eller en Repræsentant for Skyldraadet — i de allerfleste Tilfælde en Repræsentant for begge disse to Vurderingsmyndigheder. Og jeg føler mig overbevist om, at hvis der har foreligget et enkelt Tilfælde, hvor de ikke har været tilsagt, er det en ren Undtagelse, en ren Fejltagelse. Det almindelige er, at der gives Besked om, hvornaar Over-Skyldraadet kommer ud og vil se paa de paaklagede Ejendomme, de stedlige Vurderingsmyndigheder anmodes om at komme til Stede dels for at vise os Ejendommene, dels for at give os alle de Oplysninger, som vi ønsker, og som de finder Grund til at give os ogsaa ud fra deres Syn paa selve Sagen. Saa det forbavser mig, hvis en anden Fremgangsmaade skulde være fulgt en enkelt Gang. Men jeg kan berolige baade det ærede Medlem og ogsaa andre med, at det maa være et rent Undtagelsestilfælde. I hvert Fald har det, som sagt, aldrig forekommet de Gange, jeg har været med ude for at se paa Ejendomme.

Det ærede Medlem berørte ogsaa i sine Udtalelser i Dag Tilfældet Wedellsborg i Husby Kommune ovre paa Fyn, og han sagde herom, at det var ganske utilstedeligt, at man var taget ud og havde behandlet en Klagesag og afgjort den, som man nu syntes den skulde afgøres, uden samtidig at undersøge Vurderingen i den øvrige Del af Kommunen — jeg vil antage, det ærede Medlem mente baade Grundskyldvurdering og Ejendomsskyldvurdering — for at se, om der var Overensstemmelse. Jeg vil herom sige, at den